

Чутливість трихомонад до трихомонацидних засобів

Ю.М. Кудрявцев, І.В. Антипенко, В.І. Бойко, К.А. Владиченко*

Сумський обласний центр акушерства, гінекології та репродуктології

*Буковинська державна медична академія

Розглянуто чутливість трихомонад до трихомонацидних засобів *in vitro*. Доведено їх низьку чутливість до метронідазолу, доцільність визначення чутливості при культуральному дослідженні.

Ключові слова: трихомоніаз, чутливість, діагностика.

Урогенітальний трихомоніаз у багатьох випадках є складним завданням як для діагностики, так і для лікування. Комплексне лікування хворих базується переважно на використанні специфічних етіотропних засобів, які застосовуються на фоні імунної, ферментної та місцевої терапії [1]. В останні роки зростає частота невдач при лікуванні трихомоніазу метронідазолом, особливо в осіб, які неодноразово лікувалися цим препаратом.

Частота виявлення трихомонад у забарвлених мікропрепаратах становить від 3-5 до 30-50% [2]. Поряд із традиційною мікроскопією в останні роки важливою ланкою лабораторної діагностики трихомоніазу служить культуральне дослідження, особливо при розпізнаванні атипичних форм та виявлення їх у осіб, котрі отримували трихомонацидні препарати. Штами трихомонад, виділені від різних хворих, можуть значно відрізнятися за чутливістю до медикаментозних засобів.

Метою роботи було узагальнення досвіду застосування культуральної діагностики трихомоніазу; виявлення найбільш ефективних для емпіричної терапії трихомонацидних препаратів.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Обстежено 42 чоловіки, які звернулися до андрологічного кабінету Сумського центру планування сім'ї з приводу хронічного уретрогенного простатиту внаслідок урогенітального трихомоніазу. Пацієнтам виконано посів простатичного

секрету на селективне середовище із визначенням чутливості до протитрихомонадних препаратів.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

В результаті проведеного дослідження виявлено наступні закономірності (рис. 1-3).

Як видно з діаграм, найбільша чутливість *tr. vaginalis* спостерігається до тібералу, наксоджину, секнідазолу, мікмірору. Отримані дані свідчать про вкрай низьку чутливість до метронідазолу. Препарати з однією хімічною формулою різних фірм-виробників мають різний вплив *in vitro* на життєдіяльність *tr. vaginalis*. У 2 (4,8%) випадках виділений штам не був чутливим до жодного препарату. Відмічено тен-

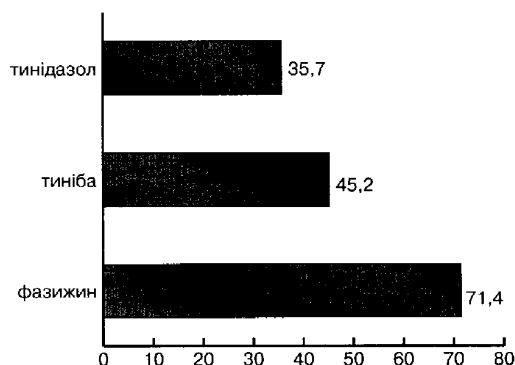

Рис. 2. Чутливість виділених штамів до препаратів тинідазольної групи

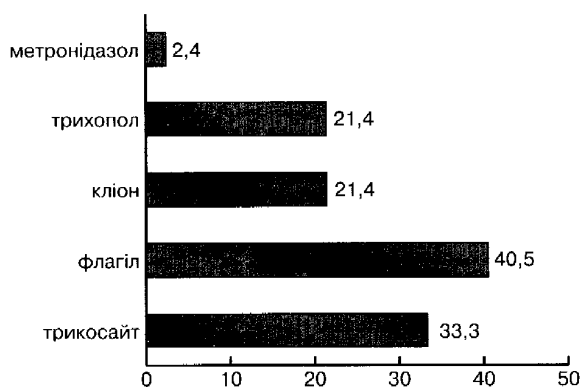

Рис. 1. Чутливість виділених штамів до препаратів метронідазольної групи*

*На діаграмах показано питому частку пацієнтів, у яких спостерігається висока чутливість до препарату

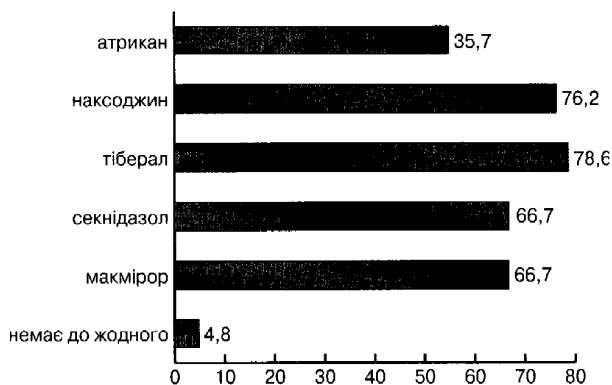

Рис. 3. Чутливість виділених штамів до сучасних препаратів інших груп

денцию: у каждого больного спостерігалася низька чутливість *tr. vaginalis* до 1-2 сучасних високо вартісних препаратів, у той же час у них була висока чутливість до 1-2 недорогих препаратів першого покоління (трихопол, флагил, трикосайт, тинідазол).

ВИСНОВКИ

Властивості мікроорганізму *in vitro* не можна механічно екстраполювати на його чутливість до етіотропної терапії в організмі людини, проте отримані дані свідчать про:

- доцільність призначення етіотропної терапії згідно з результатами посіву на селективне середовище із визначенням чутливості до трихомонацидних препаратів;
- при неможливості культуральної діагностики слід проводити емпіричну терапію як мінімум двома трихомонацидними препаратами різних груп.

Чувствительность трихомонад к трихомонацидным средствам

Ю.М. Кудрявцев, И.В. Антипенко, В.И. Бойко, К.А. Владиченко

Рассмотрена чувствительность трихомонад к противотрихомонадным препаратам *in vitro*. Доказана их низкая чувствительность к метронидазолу, целесообразность определения чувствительности при культуральном исследовании.

Ключевые слова: трихомониаз, чувствительность, диагностика.

ЛИТЕРАТУРА

1. Межевитинова Е.А., Михайлова О.И. (5). <http://www.rmj.ru/rmj/16/115/3.htm>.
2. Молочков В.А., Ильин И.И. Хроническое течение, диагностика и лечение. Российский медицинский журнал 1998; 6

1. Молочков В.А., Ильин И.И. Хронический уретрогенный простатит. М.: Медицина; 1998.

КЛЮКВА МОЖЕТ ЛЕЧИТЬ ГЕНИТАЛЬНЫЙ ГЕРПЕС

Тайваньские ученые обнаружили в ягодах клюквы вещества, которые показали противовирусную активность в отношении возбудителя генитального герпеса – вируса простого герпеса второго типа, сообщает BBC News.

Исследовались свойства альпийской клюквы, применяющейся при лечении желудочных и легочных заболеваний. В ходе исследований было выделено

вещество под названием пронатоцианидин А-1. Оно показало хорошую активность против вируса простого герпеса второго типа (HSV-2), вызывающего генитальный герпес.

Вещество не уничтожает сам вирус, но значительно ослабляет его, не оказывая при этом токсического эффекта на организм. Пронатацианидин разрушает гликопротеиновые «отростки» виру-

са, что не дает ему прикрепляться к клеткам и заражать их.

Представители британской Ассоциации герпесных инфекций (Herpes Viruses Association) скептически отнеслись к открытию своих тайваньских коллег, заявив, что не увидели достаточных оснований, чтобы рекомендовать пациентам, страдающим герпесом, клюкву в качестве лечебного препарата.

КРАСНОЕ ВИНО БОРЕТСЯ С РАКОМ ЛЕГКИХ, БЕЛОЕ - НАОБОРОТ

Испанские ученые установили, что употребление красного вина защищает от рака легких, тогда как белое, напротив, – повышает риск этого заболевания, сообщает Reuters. Целью их исследования было определить, какими именно веществами в составе популярных алкогольных напитков вызвана столь радикальная разница в эффектах.

Содержащиеся в красном вине антиоксиданты поглощают свободные радикалы – высокоактивные заряженные частицы, повреждающие клетки и ткани организма. Кроме того, в красном вине обнаружено вещество под названием ресвератрол

(resveratrol), способное замедлять рост опухолей.

Неблагоприятное действие белого вина обусловлено этанолом. Естественно, что этанол, или этиловый спирт, входит в состав всех вин и других спиртных напитков, но в красном вине целебные эффекты антиоксидантов перевешивают вред спирта. Этанол вызывает мутации генов, усиливающие размножение клеток. В результате может развиваться раковая опухоль.

«Однако злоупотреблять красным вином для профилактики рака легких было бы весьма неразумно и даже опасно», – говорит руководитель исследования про-

фессор Хуан Баррос-Диас (Juan Barros-Dios). По данным исследований, отрицательные эффекты этанола, в том числе гибель нервных клеток, присутствуют даже при употреблении умеренных доз спиртного.

Установлено, что алкоголь уменьшает свертываемость крови и повышает содержание в крови «полезного» холестерина. Красное вино снижает риск заболеваний сердца и облегчает восстановление после сердечных приступов. А в салонах красоты Буэнос-Айреса (Buenos Aires) бешеной популярностью пользуется винотерапия – нанесение на кожу питательных кремов из красного вина.